

FINGIÐ **BLÓÐ** UPP Á TONNINA

Philip Svabo, sum er 24 ára gamal, er elsti næmingurin í 13g. Honum dámar so mikið væl í flokkinum, at hann nú hevur ætlanir um at fara undir víðari hægri lesna, tá studentsprógvíð er komið í hús.

- Her hava lærararnir betri tíð til hvønn einstakan næming, og tað ger, at eg fái góða hjálp til skrivningina, sum er mín størsta avbjóðing, sigur Philip Svabo, sum býr í Havn.

Philip gekk á HT á Tekniska Skúla í Klaksvík, áðrenn hann kom í 13g.

- Mær dámdi væl, men so líðandi bleiv tað bara truplari og truplari fyri meg, tí eg dugdi einki serliga væl at skriva. Eisini var nógvur larmur inni í skúlastovuni, sum gjørdi, at eg ikki fekk fylgt so væl við í undirvísingini, fortelur Philip, sum trívist væl millum hinar átta næmingarnar.

- Vit eru ikki byrjað at fylgjast so nóg enn, tí vit eru eitt sindur smæðin og tora ikki ordiliga at prátá so nóg enn, men tað skal nokk koma, sigur Philip.

Eftir at hann er byrjaður í serflokkinum, gongst betur við skrivningini.

- Tað er framvegis eitt sindur trupult, men vónandi fari eg at merkja ein mun, næstu ferð eg skal skriva onkra størri uppgávu, sigur Philip bjartskygdur.

Positiva gongdin við skrivningini hevur givið honum árræði til at ganga í skúla.

- Tá eg havi fingið prógvíð, fari eg til Keypmannahavnar at lesa astrofysik í fimm ár. Og so eitt doktorarit aftaná, sigur Philip.

NÚ GONGUR RÆTTA **VEGIN**

Selma T. Olsen er 20 ára gomul og ein av næmingunum í 13g. – Í hesum flokkinum er lættari at sleppa framat í tímunum, og tískil fái eg veruliga víst, hvat eg dugi, sigur Selma, ið sigur seg trívast væl í serflokkinum í Hoydølum

Rannvá G. Fossaberg

Millum teir nýggju næmingarnar, sum byrjaðu í 1.g á heysti í fjør, var 20 ára gamla Selma T. Olsen av Argjum. Áðrenn hon byrjaði í serflokkinum, hevði hon gingið tvey ár í einum vanligum studentaflokki, og tá tú sum Selma hevur asperger, hevur tað sínar avbjóðingar.

- Mær dámdi væl í flokkinum, og hinir næmingarnir vóru fittir, men tað var rættiliga strævíð fyri meg, tí eg hevði tað ikki so gott. Tann sosiali parturin var torførur fyri meg, og sum heild var tað trupult hjá mær at fylgja við í tí, sum fór fram í undirvísingini, sigur Selma.

Størsta avbjóðingin hjá Selmu í vanliga studentaflokkinum var at hugsavna seg.

- Lærararnir fóru rættiliga skjótt ígjøgnum tingini, og øll tosaðu nóg, og sostatt var tað altíð nokkso nógvur

larmur inni í stovuni. Er ov nógvur ófriður rundan um meg, klári eg illa at fylgja við og fái ikki eitt nú týðningarmikil boð frá læraranum við, greiðir Selma frá og vísir á, at meir enn einaferð kom hon í skúla tíðiliga um morgunin sum tann einasti næmingurin.

- Tá vísti tað seg, at eg ikki hevði fingið boðini frá læraranum um, at vit høvdu frí í fyrsta blokki, sigur Selma, sum er fegin um, at hon tók avgerð um at fara í serflokkin og harvið byrja studentaútbúgvingina av nýggjum.

- Eg ivaðist, tí eg manglaði bara tað triðja árið, til eg var liðug, men nú eri eg ikki í iva um, at eg valdi rætt við at fara í serflokkin, sigur Selma og heldur fram:

- Tað gongur longu nógv betur hjá mær. Eg tori betur at tosa, av tí at vit eru færri í klassanum, og eisini eru próvtølini batnað. Nú gongur rætta vegin.

